

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3439/2021
22.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Курдулија, адвокат из ..., против тужених Привредно друштво за издавање новина и магазина „Tabloid press“ д.о.о. Београд, као издавача донедељника „Магазин таблоид-Истине и заблуде“, ББ из ..., као главног и одговорног уредника донедељника „Магазин таблоид-Истине и заблуде“, чији је заједнички пуномоћник Стеван Дамњановић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Ђорђевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 13/21 од 03.03.2021. године, у седници одржаној дана 22.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 13/21 од 03.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 35/17 од 04.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, солидарно исплате износ од 500.000,00 динара, са законском затезном каматом од 20.01.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца да се обавезе друготужени, као главни и одговорни уредник, да објави пресуду о свом трошку, без коментара и одлагања најкасније у наредном броју наведеног листа, почев од правноснажности пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да друготуженом накнади трошкове поступка у износу од 63.000,00 динара и трећетуженом у износу од 57.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 13/21 од 03.03.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је тужбени захтев усвојен за износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 04.09.2020. године до исплате, док је у преосталом делу за износ од 450.000,00 динара, за законском затезном каматом од 20.01.2017. године до исплате, као и захтев за исплату законске затезне камате на износ од 50.000,00 динара од 20.01.2017. године до 04.09.2020. године одбијен, као неоснован. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан друготужени да увод и изреку ове пресуде објави о свом трошку, без коментара и одлагања, најкасније у другом наредном броју листа „Магазин таблоид-

Истине и заблуде“, почев од 03.03.2021. године. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што су обавезани друго и трећетужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплате износ од 55.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизије, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизије нису дозвољене.

Према члану 403. став 2. тачка 1. ЗПП ревизија је увек дозвољена ако је то посебним законом прописано.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе.

Према члану 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима ("Службени гласник РС", бр. 83/2014, 58/2015, 12/2016) ревизија је дозвољена против другостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен, а изјављује се у року од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде. Ставом 2. истог члана прописано је да у парници по тужби за накнаду штете и по тужби за остваривање права на део добити, ревизију из става 1. овог члана могу изјавити и тужилац и тужени. Ставом 3. истог члана прописано је да се против пресуде другостепеног суда у парници по тужби за објављивање одговора не може изјавити ревизија.

У конкретном случају правноснажном пресудом, која се побија ревизијом тужених, тужбени захтев тужиоца за накнаду штете је усвојен, због чега је Врховни касациони суд, применом напред цитираних законских одредби, оценио да ревизије тужених нису дозвољене. Ревизије тужених би, применом члана 126. став 2. Закона о јавном информисању и медијима, биле дозвољене за случај да је у поступку постављен противтужбени захтев тужених који је одбијен, што у конкретној ситуацији није случај.

Како је, дакле, ревизија изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе, чињеница да је одлука о тужбеном захтеву побијаном другостепеном пресудом преиначена, не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. став 1. тачка 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. и 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић